

Udtalelse af danske delegerede ved Folkeforbundets Delegeretmøde om Robert Cecil's Garantiplan.

Til Udenrigsministeriet.

I Skrivelse af 23. April d. A. har Udenrigsministeriet anmodet Medlemmerne af den danske Delegation i Folkeforbundets Forsamling om at ville fremsætte en Udtalelse med Hensyn til de af denne Forsamling i 1922 vedtagne Beslutninger om visse Grundsætninger for Rustningernes Indskrænkning i Forbindelse med et Forsvarsforbund mellem Stater indenfor samme Verdensdel.

De omhandlede Grundsætninger er formuleret paa Basis af et Forslag af Lord Robert Cecil. I den Form, hvori de vedtoges af den 3die Forbundsforsamling i Mødet den 27. September 1922, gaar de ud paa, at

„1. ingen Plan for Indskrænkning af Rustningerne i Henhold til Pagtens Art. 8 kan fuldt ud føre til noget Resultat, medmindre den er almindelig;

2. i den nuværende Verdenssituation vil et stort Antal Regeringer være ude af Stand til at tage Ansvar for en alvorlig Indskrænkning af Rustningerne, medmindre de til Gengæld erholder en tilsvarende Garanti for deres Landes Sikkerhed;

3. en saadan Garanti kan findes i en defensiv Alliance, som skal staa aaben for alle Lande, forpligtende dem til at yde øjeblikkelig og effektiv Hjælp i Overensstemmelse med en forudlagt Plan i Tilfælde af, at et af dem bliver angrebet, og under Forudsætning af, at Forpligtelsen til at yde Hjælp til et angrebet Land i Princippet begrænses til Lande, beliggende i den samme Verdensdel. Imidlertid skal der i Tilfælde, hvor et Land af historiske, geografiske eller andre Grunde er særlig udsat for Angreb, træffes særlige Forholdsregler til dets Forsvar ved Udførelsen af den ovennævnte Plan;

4. da en almindelig Indskrænkning af Rustningerne er Formaalet for de tre foregaaende Forslag og den gensidige Garantitraktat Midlet til at naa dette Maal, er et forudgaaende Samtykke til denne Indskrænkning derfor den første Betingelse for Traktaten.

Denne Indskrænkning kan bringes til Udførelse enten gennem en almindelig Traktat, hvilket er det mest ønskelige, eller gennem partikulære Traktater bestemte til at kunne udvides til og staaende aaben for alle Lande.

I det første Tilfælde medfører Traktaten en almindelig Indskrænkning af Rustningerne, i det andet Tilfælde skulde Indskrænkningerne staa i Forhold til de Garantier, der gives ved Traktaten.

Forbundsraadet skal efter at have raadført sig med det midlertidige blandede Udvalg, som skal undersøge, hvorledes ethvert af disse to Systemer kan bringes til Udførelse, yderligere formulere og forelægge Regeringerne til Overvejelse og selvstændig Afgørelse Planen, der er nødvendig for at bringe dem til nøjagtig Udførelse baade med Hensyn til den politiske og militære Side af Spørgsmaalet.

I Henhold til en af Forsamlingen i denne Forbindelse udtalt Opfordring til Forbundsraadet har dette gennem sin fungerende Formand i Skrivelse af 23. Oktober 1922 anmodet de enkelte Forbundsmedlemmer om at udtale deres Optattelse angaaende disse Forslag. I sit Møde af 31. Januar 1923 har Forbundsraadet endvidere udtalt sig for Ønskeligheden af, at de forskellige Regeringers Besvarelse afgives indenfor en bestemt Frist, der er blevet fastsat til den 1. Juni 1923. Endelig har Forbundsraadet i sit Møde den 21. April 1923 besluttet at tilstille Forbundsmedlemmerne til deres Efterretning det af Lord Robert Cecil udarbejdede Forslag til en gensidig Garantitraktat, hvilket er sket med en Skrivelse af 7. Maj 1923 fra Forbundets Generalsekretær.

Ifølge Oplysninger, der fulgte med Udenrigsministeriets ovennævnte Skrivelse til Delegationens Medlemmer, synes Behandlingen af denne Sag endnu ikke at være